

ՀԵՏԷՍՏԵՄԵՄ ՊՐԱՎԻ ԵՎ

ՀՐԱՄԱՆ Բ. ՎԵՑԱՄՄԵԱՅ

1862 ՅՈՒՆԻՍ 1.

ԹԻՒ 1.

Հրամարակի ամեն ամսու 1/ին և 15/ին գեցանեաց շընակին պինը 50 դահէկան պահան : Առորող բութեան տեղերն են Հազարման Ա. Մի. հենախօնան ուղարքուր : Զմուռնիս թամաց տան Վասուարական ընկերութեան : Պոյն թթաւութեան գրանենեակը . ուր կը հանուանան Ա. Մի. հենախօնան ուղարքուր : Անձաւութեան անձաւութեան բանական : Դաւր երթափք հանուէս անձաւութեան անձաւութեան թէ Հրամարակի :

Ա. Զ. Պ. Յ. Ե. Վ.

ՍՐԲՈՅ ԹԱՐԳՄԱՆ ՀԱՅ ՎԵՐԺԱՐԵՆ Խ ՏՕՆԱԿՄԱՐԱՔ ԵՎ ՀԱՆԴԵՍԸ .

Քաղցր է երախտընկալ սրաերու իր բարերարին յիշատակութիւնը և աւելի քաղցրադցն ճշմարիտ աղդասերներու ՚ի սէր աղդին և ընդհաներութեան ջանացողներու անուները անմառաց գեղգեղելը, սրբազնն զգացում մի է այս, որ գեւա ցարդ՝ ՚ի քուն խորդացող Հայ սրախին մէջ առկայծեալ կմնար, և չէր դաներ առիթ մի արձարծելու, վասն զի ամեն իրողութիւնը և գործք ինչ որ չարժան մէջ է, շարժառիթ մի ունենալու է, որ է սպառձառ, թողներուի մեզ ըսել թէ՝ Հայը թէ և չէր ապերախան՝ բայց և այնպէս չէր պահեր այն վեհ ճականները որ իսէր աղդին միշտ քրտնած էին, կը յիշէր իր բարերարները, բայց միայն իրը կրօնական արարութիւնն ։ Եկեղեցւոյ մէջ և ոչ ՚ի վերաց տանեաց կը քարողէր իր երախտագիտութիւնը, թէպէտ ոչ երբէք մուացութէ՛ շանքովին

տակ ծածկեց նոցա երախտիքը, սակայն և ոչ արժանաւոր հասաւցում մի ալ ըրաւ . . . :

Վասար Լանսարոր Վանաբորտ եւ ՀԱՅՈՑ ԱՆԱՑ ՅՈՒՏՈՅ ԱՍՏԵՆ, որոց միջնորդութեամբ պարտաւորեցաւ հայր մէկ ձեռքը Դիտդինեան լսարտերն և միւսոր նարօտահիւս ծաղկեաց պասկ մի առած՝ որնել յաւզանդիր անձերը, որոց կենդանութեան մէկ ըուպէն ապագային երջանիկ գար մի պատրաստած է աղդին և հայրենեաց, վնասել այն պատուական անձերը որոց աշխատութեան քրամիքը, առաւաօնեան ցողէն ու գարնանց յորդահոս անձերէն աւելի զօրութիւն արուած են հայրենեաց մարմանդին պաղաւէտ ծառերուն, վնասել այն քրանաջան Վշակները ոքք աղդասիրութեան և կրօնասիրութեան բարի սէրմունքը բուտուցեր են միշտ ընդունակ որաերու մէջ, գտնել զանմիք աղդային

պատմութեանց մէջ սակեղեն տառերով դրօշ
մեալ, և ուրախութեան տօներ կատարելի
նշան երախտագիտութեան, ձայնակից ըլլա-
լով (Որս մերս) ։ Եկեղեցւոյ ու ցնծութեան
աղաղակներով օդը լեցնելով և երկրը թըն-
թացնելով . . . : Կուխտէ երախտադէտ
Հայը ամը ըստ ամէ կատարել անխափան նոցա
փառաւոր յիշատակները գովաբանելով, կուխ-
տէ այս նոր քնէն արթնցած Հայը ամենաց-
նիւ նոցա շաւզացը հեռեցի յորոց շեղեւ-
տուած էր տգիտութիւնը . Կը գտնէ Հայ-
րինի փառաց ՚ի որուէ նախանձախնդիր Հայը
՚ի ուեր ։ ուխտին, Հայրենեաց պայծառու-
թեան, և Վշտին բարելուութեան, ՚ի ուեր
յուսացած՝ սուր ՚ի ձեռին մինչեւ ՚ի մոհ քա-
ջութեամբ պատերազմազ Նահատակները և
նոյն օրը նոցա կը նուիրէ ցնծութեան տօնե-
րով: Կը գտնէն ՚ի պայծառութիւն Հկեղեց-
ւոյ և ՚ի բարդաւաճութիւն Հայրենեաց ար-
իւն քրամինը թափալ երկու քամերարաշահ հա-
ւատարիմ ծառաները զվահակ զվեսրովզ
սրբազն թարգմանիչներ, հայ դպրութեան
և լուսաւորութեան երկրին ձրագունք,
և հայրենեաց վանդեալ նաւուն աղասա-
րաբը և զեկուարը, որոց աշխատութեան
պառուղը, բոլոր հայկացն մանկուոց երինաստոր-
դւն հայ է և մահանաց . . . : Չեմ կրնար
ըստ օրինի այնպիսի անուն մի յատիացնել նո-
ցա որ քաջ յարմարութիւն ունենաց այն ան-
համեմատ ծառայութեանց զար քախն ՚ի ուեր
աղգին, բայց եթէ « ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՐԻՄ ԱՐԵ-
ԳԱԿՈՒՆՔ » անուանել և նորա պատպակեալ ան-
դաստանաց « ԴԱՐՆԱՅԱՅ ԱՐԴԻԱՅՆՅԱՅՆ ՀԱՅԱ-
ՎՈԱՆ զի սոք արեգակնակներոց ցոլանալով
մեր ցանկալի Հայաստան աշխարհն հորիզո-
նին վրաց, երբ նա ձեռն ՚ի ծնուի տգիտու-
թեան մասցին մէջ կը հեծէր աղիսպրամ,
ծաղկեցացին. զայն սակաւ ժամանակի մէջ:
Չեմ ուղեր յիշել երկարորէն, մի ըստ միո-
ցէ թէ ինչպէս և որպիսի աշխատութեամբը
և ծգամիքը կրցան հեղինակ ըլլալ Հայկեան
Եցեան և Վախասուեղծ Վարդայն խօսած
լեզուին յատուկ տառերուն, ընդ որ պար-
տուորեցաւ Յունաստան նոցա տալ այն
փառքն ու պատիւը զար իր դպրութեան հե-
ղինակ կատմասին կուտար, տեսնելով զի իւր
ոյնչափ ժամանակէ ՚ի վեր մշակեալ ու ծազ.
կեալ լեզուն ու զարութիւնը շատ առբըեր
եղաւ Հայ նորագիւտ զպրութեան հետ
բազատելով: Տեսան ամեն աղգեր շնորհա-
ծիր լեզուի մի շնորհածիր տառերը, տեսան
նորիստանեղծ լեզուի մի նոր ոգին և զօրու-

թիւնը . . . որով կրնամիք իմաստափրել
քաջ, թէ, ստուգիւ Հայ բարբառ ընցին իսկ
առաջին բարբառն է որ շնչեցաւ նորա-
տեղծ երկրիս վրայ փափէութեան Դրախ-
տին մէջ, իսկ այլ է զուները՝ որ սփռած են
ու ծաղկած յերես երկրի, իբր սփռտիժ մի
են, այն ամբարտուան յանդգնութեան որ
ուղեցին աղաստ մնալ Վոտուծոյ բարեկութիւ-
նէն աշտարակի մի շնութեամբ . . . և հե-
տեաբար թէ նոցա լեզուին իշանագլերը և
թէ դպրութիւնը նոցա յարմար . . . :

Վոտ ուրեմն ստուգիւ կը պարտաւորի
և Հայն ալ որ նոցա սանը կլանարուի, իր ան-
քաւ շնորհակալութիւնը երախտագիտու-
թիւնը ու գոհութիւնը Որբազան թարգ-
մանցաց նուիրել և ուխտել ամեն տարի ցըն-
ծութեան տօներով կատարել նոցա փառա-
ւոր և անմահ յիշատակը, ինչպէս կատարեց
այս տարի պատաքայ կարգի շքեղ հանդէսնե-
րով, զոր պատիւ կը համարիմք մանրազնին
հանդիսիս միջնցաւ հրատարակել ՚ի ցնծու-
թիւն ճշմարիտ աղգամիրաց :

Ա. Կանոն Եկեղեց-յն և Դպրոցին մշւ:

Սովորականէն քիչ մի ուշ եկեղեցին սկըս-
ուեցաւ և բարեւականի բաղմութիւն հանդի-
սակից և ձայնակից ըլլալով պրոց եկեղեցւոյ,
ժամարար Վրժանապատիւ և Շնորհազարդ-
բարողիչ Յովիշաննէս վարդապետ կատուանի-
կեւսն մէկ ժամու չափ գեղեցիկ ու աղդու-
ատենախոսութիւն մի լնելով, նկարագրեց
մեծ ծարտարութեամբ Որբազան թարգման-
ցաց ու աղդն ցուցուցած երախտիքները և
աշխատութիւնները և իրաւամբ պարտաւոր
ըրու զայն ամենէն աւելի Որբազան թարգ-
մանցաց շնորհակալ ըլլալու, ապա յետ ա-
ւարումն սուրբ պատարագին զգեստաւո-
րուած բոլոր զպրոցի աշակերտներ կարգու-
ատ ընէն քաղելով զպրոց եկան, ուր աղդամին
քայլը երեր նուուգելէն յետոյ երկու-
մատ կարգացուեցաւ Ա. Վ արժարանիս աշա-
կերտներէն Պ. Վարժան թօվանախէան Ա. Պ. ան-
ցի, և Բ. Խում-խաքուի գուրսի Ա. Պ.
վարժարանի աշակերտներէն Պ. Վ արժարան
Վ յալազեան որ լուլով թէ գիւղիս մէջ ՚ի պա-
տիւ թարգմանչաց հանդէս պիտի կատարա-
ի գեղեցիկ ճառ մի պատրաստած ըլլալով կար-
գաց մեծ պատիւ ընդունելով հանդիսակա-
նց կողմէն, զոր հանդիսիս մէջ կը հրատա-
րակիմք արժան համարելով: Յետոյ շնորհա-
փայլ Յովիշաննէս վարդապետը վերաբին քա-
ռորդէ մը աւելի աղգամիրութեան հայրե-

նասիկութեան և Հայ յառաջադիմութեան վրայ առենաբանութիւն ընելով Ա. Հանդէսը աւարտեցաւ ժամը երեք ու կեսին :

Բ. Հանդէս Հայոց Գերեզմանաբան Շինարարական պարագաների հաստիաց պարագաներին մէջ:

Վիւզիս մէջէն երեք աղդամէր և աշխայքու զի Արքասարդներ իպատմէ Արքազանի թարգմանչաց հանդիսի մը կատարման պատրաստութիւն աւեսնելով ու ուղելով որ նոյն Հանդէսին հանդիսակից ըլլուր փափաքաղը ներւուն իզձը ըստ բաւարարնենին ըցնեն, առև առկ ապել առարով ՀՕ գառնեկանի, ոյնու հըս սիրեցին նոյն գիշերը պարկեցած զրօնակեցված անցունել:

Ծիչեալ երեք մէծարդ ապատէրները կանխառ իմացնելով թառլական խորհրդաց, գորրացին բոլոր աշակերտները, վարժապետ և եկեղեցականաց դառը ժամը 10 ին հրատիրեցին յիշեալ պարտէզը, ուր ամեն բան ակ նոհածց էր, նուագաններով ու բաղզը երգեց րով սեղանի նասեցան հրատիրեալները, ճաշելէն յետոյ Հաւասութեան մէծարդաց Պ. Ծիչեալ դպրացին Տեսուչը իր շնորհակալութիւնը վարժարանին ուսուցացաց յայսնելով, նոյն կենաց բաժանի առաջարկեց և պէրճիմասու Պ.

Յ. Պազման ու Եւան ու Շահ Հայկարան թութեան և թէ Վազգիսարէնի գասառու է, Օսմանեան որեառ թեան, և գարուցներու օր ըստ օրէ յասաջադիմութեան բաժմակ առաջարկեց, ի վերջաց շնորհափայլ Համբաննե, ովարդապետն ալ Համբէրէն տակեակառութիւն մի ընելով վեհափառ ՄԱՏՎԵՆ ԵՊՏ-ԻՒՆ ԱԶԿ կայսեր կինոց, Հայ յասաջադիմութեան մի միութեան վերջին բաժմակը առաջարկեց Ա. Հայկերայթն աւարտեցաւ, և կեղեցականը և աշակերտը մէկնեցան մէծ շնորհակալութեամբ:

Վ. Կմիջապէս ժամը 12 ½ ին Բ. սեղանին նուեցան տամակաւորք, գեղեցիկ նուագարաններով և աղդային երգերով ձաշելին ետքը, մէծապատիւ Ծագաւարին Եփենաբեր Տաճէ կերէն ճառ մի խօսեցաւ ի շնորհակալութիւն մէծագօր պետութեան և ամեն մէկ հասուածին վերջերը բոլոր բազմութիւն մէկ բերան աֆէր աղաղականներով օդը կը լիցնէին. յետոյ հանդիսակիցներէն ուսումնատէր ու վառվառն երիտասարդ. Պ. Վկունիչ Արքէկեան գեղեցիկ ճառախօսութեամբ մի յայտնեց իր մէծ շնորհակալութիւնը առ հանդիսական սրբ համեցան իրենց ներկայութեամբ պատիւ բերել Հանդիսական իրենց նույնական ամենին:

ապրի կատարել անխափան այն Հանդէսը :

Չեմ կրնալ ըստ օրինի նոյն գիշերուան նկարագիրը ընել, լուսին իր արծաթափայլ ճառափայթները կարծես թէ բոլորնին պարտէզն վրայ սփռած և հազարաւոր կանդեղ ներ ու հարիւրաւոր ըստակերներ, թող երեաւ կայէ ընթերցողը թէ ինչ սրայծառ և ինչ շքեղ տեսարան մի կը ներկայացնէին : Երկու երեք հազարի չափ խուռան բազմութիւն մի արք և կանացը պարտէզը լեցուեցան, և այնչափ բազմութիւն կարծես թէ ամենքը մէկ սիրո մէկ հազի խազազութեան դրօշակին տակը տմիսփուած էին և այնպիսի պարկեցառ թիւն մի կը թադառապէր բալը հանդիսական նոյնը վրայ մինչև հանդիսատես այլազգեաց մէծ զարգանական պատճառեց :

Վ. Եմ ուզեր խօսրս երկրցնել որպէս զի աղդատեաց նախանձորդներու նաշխանձու կրից բորբոքման նիւթ մասուցած ըլլումք : Վասն իրենց, և յաւիտենական ամօթ և նախատինք, որք մազմի կը վնասուեին մակուխ ընելու, շնորհմի գերան, և լու մի ուզու, բայց թող համոզուին քաջ որ սիրով մէկ աեղ համախափած հանդիսի մի մէջ երեք գործ չունին և նպատակնուն պիտի չի հանդին, և թէ չեն կարմրիր, թող փոքր ըներլութեամբ խանդարնեն պատճառ ըլլոն, այսպիսի բազմութեամբ ամենէ մի մէջ իրենց ձայնը ձղձիքի մի ձայնէն աւելի զօրութիւն չունի : Վզստ է ամբարիչտ և անիբրաւը ամեն զարդարանութիւնները ամենէզի մի գլխուն գիզել, երբ անտեղի փաստերը՝ իրեն վահան, ստախօսութիւննը՝ զէնք, վատութիւննը՝ նպատակ, և նախատինքը յաղթութիւն կը սեպէ :

Դ. Արէն նպատակնուս գառնալով : Բոլոր գիշերը ամենապարկեց զօռանցներով և հրախազութեամբ անցնելով, ժամը 7 ին ոմանք առներնին դարձան մէծ շնորհակալութեամբ և ոմանք մինչեւ առառու շարունակեցին խընդութիւննին :

Ի վերջաց մեր և հանդիսականաց խորին շնորհակալութիւնը հրապարակաւ աղքատէր Տաճէններուն յայտնելով կը վերջացնեմք խօսքերնիս ամեն ապրի սոյն շքեղ հանդիսին կատարաւելուն փափաքելով, և առաջարկելով սիրելի աղդայնոց, ննչպէս որ Արքոց Վարդանանց երախտիքը ճանհնալով ու խնեցիք առարտուացն անցնելին մէջ օր մի նոյա անուան նուիրելով սոյնի պաւել այսինքն Կայսեր, նոյնպէս թարգմանացն առ, որոց սանը կը սեպուիմք ամենքը :

